

[Anne Grete Holmsgård]

derflertal herinde, at I ønsker en helt anden politik, der virkelig gør op med fordelingen af ressourcer i samfundet og aftvinger socialdemokratiet nogle svar på det. For det er jo ingen hemmelighed, at socialdemokraterne stiller mange forslag, kommer med mange gode ideer og er kommet med dem i denne samling, forslag, som peger i en anden retning end det, de har gjort tidligere, forslag, de aldrig ville have drømt om at stille, medens de havde regeringsmagten, og det er selvfølgelig en form for valgflæsk, ligesom man forsøger at spise sin egen venstrefløj af med, at man nu har vist i realiteterne, at man er villig til at tage opgøret, at man er villig til at sætte den borgerlige regering på porten, at man er villig til at udløse et valg, for det er jo ingen hemmelighed, at det faktisk har været et problem for socialdemokratiet, at man ikke kunne finde ud af at vise fanen hen ad vejen.

For mig at se står vi i den værste situation, der har eksisteret i årtier: oprustningen truer – bevares, jeg er glad for de små sejre, som et flertal af VS, SF, det radikale venstre og socialdemokratiet herinde har vundet med hensyn til, at Danmark siger nej over for opstilling af nye atomraketter i Vesteuropa, men det er alligevel en dråbe i havet i forhold til oprustningen. Vi står i en situation, hvor der er 300.000 arbejdsløse, og hvor der er udsigt til, at der er næsten 500.000 arbejdsløse om 8, 9, 10 år, hvis kursen ikke lægges om. Vi står i en situation, hvor en kvart million danskere er på bistandshjælp hvert år, og hvor en stigende gruppe i befolkningen ligger under fattigdomsgrænsen, den officielle fattigdomsgrænse, som hr. Erhard Jakobsens EF har fastlagt. Der er i hvert tilfælde 300.000 danskere nede under den.

At sige ja til at fortsætte den politik er at sige ja til egoismen, det er at sige ja til foragten for de dårligst stillede i vort samfund, og den situation må og skal vendes.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ingen kan vel benægte, at den vestlige verden er i en krisesituation, og ingen kan vel benægte, at den har forskellig styrke i de forskellige lande i Vesteuropa, i USA osv., bl.a. på grund af forskelle i graden af selvforsyning med energi og på grund af forskelle i den førte økonomiske politik i de sidste 15-

20 år. Ingen kan vel heller benægte, at Danmark hører med til den vestlige kulturkreds og til den vestlige verden i det hele taget, også på det økonomiske område, og ingen tør vel heller benægte, at Danmark er et af de lande, som er hårdest ramt af den økonomiske krise.

Det foreliggende finanslovsforslag er selvfølgelig præget af denne krisesituation, for var det ikke det, var det en klar mangel på hensyntagen til de reelle kendsgerninger i vort samfund. Derfor kan ingen klandre finanslovsforslaget. Finanslovsforslaget har klart taget hensyn til den økonomiske situation, vi er i. Nogle kan mene, at det skulle have taget endnu stærkere hensyn hertil, nogle kan mene, at det har taget for stærkt hensyn til vore økonomiske problemer.

Hvad angår kristeligt folkepartis medvirken i de sidste ti år af den politisk-økonomiske udvikling, ønsker vi ikke som visse at fralægge os noget ansvar for medvirken til den økonomiske udvikling. Vi ønsker ikke at fralægge os medansvar for, at vi i 1974 gennemførte en skattelettelse, og at vi i 1975 gennemførte en momsnedsettelse, hvad vi aldrig skulle have gjort, men vi gjorde det, fordi vi dengang troede, at krisen var kortvarig, og fordi vi først og fremmest ønskede at tage hensyn til arbejdsløshedssituationen, fordi vi troede, at vi på den måde kunne klare den krise, vi var kommet ind i.

I dag må vi erkende, at det ikke var det rigtige; i dag må vi erkende, at det var andre ting, vi skulle have taget i anvendelse; i dag må vi erkende, at vi tog for enkle midler i anvendelse, at vi nødvendigvis skulle have spillet på alle de økonomiske strenge i stedet for få økonomiske strenge.

Kristeligt folkeparti erkendte allerede i 1976, at det blev langvarigt. Derfor fremlagde vi allerede i 1976 et oplæg til en klar indkomstpøolitik, en klar opbremsning i de offentlige udgifter, simpelt hen fordi vi kun ad den vej havde en mulighed for i længden at skabe den nødvendige beskæftigelse. Men hvad gjorde man dengang fra højre til venstre? Da lo man. Man tog det måske heller ikke alvorligt dengang, da vi samtidig sagde: det er nødvendigt at gennemføre et ændret skattesystem og en ændret sociallovgivning, således at vi klart ved, hvorledes vi kan opbremse forbruget i dette samfund uden at ramme de svageste grupper i samfundet.